

Každej z nás to ví, kolik nás tu je,
že práce nešlechtí, ale unavuje.

Drží mě to léta a je to tak správně
a když mě to pustí, tak jen mimořádně.
Je krásný ráno vstávat a vědět, že to mám,
snad bych s tím měl něco dělat, ale nedělám
ale nedělám, ale nedělám, schválně nedělám,
hrdě nedělám, ale nedělám.

Protože já sem líněj a vůbec mi to nepřekáží.
Ležím na pláži a sluním se v podpáží.
Já sem líněj a vůbec mi to nepřekáží,
ležím na pláži a sluním se v podpáží.

Můj táta dycky říkal, co utíká nech běžet
a práci ber jen takovou u který můžeš ležet.
A když po tobě někdo těžkou dřinu bude chtít,
tvrd', že máš hroznou sílu, ale strach ji použít.
A strach ji použít, musí to na vědomí mít,
a strach ji použít a musí zodpovědný být,
a strach ji použít, nechci si práci ublížit.

No prostě sem jen líněj a vůbec mi to nepřekáží.
Ležím na pláži a sluním se v podpáží.
Já sem líněj a vůbec mi to nepřekáží,
ležím na pláži a sluním se v podpáží.

Je to sice trochu nakažlivý,
ale nemusíš se bát.
Že budeš mít všechno v paži,
je to jediný, co se může stát.
Co se může stát, už napořád,
co se může stát, udržet se umí každej vůl,
budeš to milovat, už napořád.

Je krásný bejt netáhlo,
co se nedá jen tak zapřáhnout.
Je krásný bejt netáhlo,
nic nedělat a pak se natáhnout.
Já sem líněj.

Já sem líněj, je to sice trochu nakažlivý,
ale nemusíš se bát.
Já sem líněj, že budeš mít všechno v paži,
je to jediný, co se může stát.
Co se může stát, co se může stát,
co se může stát.

Fertig zwanzig.